

Putins version av den slutliga lösningen

Med tanke på hur lättvindigt Ryssland nu för tiden ideligen hotar med att ta till kärnvapen och hur lite folk tycks veta vad det handlar om vore det på sin plats med förnyad folkupplysning. Det är snart åttio år sedan (i augusti 2025) som bomberna föll över Hiroshima och Nagasaki. Risken för kärnvapenkrig har aldrig varit större än nu.

Under sextioalet fanns ett massivt motstånd mot kärnvapen. Jag minns att jag i femtonårsåldern genom skolan fick se en film om vad ett kärnvapenkrig skulle resultera i. Vi som upplevde oron under kalla kriget är snart borta och människor nu för tiden verkar okunniga om vad som utspelade sig under de stora krigen vi upplevt under senaste århundradet.

Efter kalla krigets slut då det fanns 75 000 kärnvapenstridsspetsar runt om i världen har antalet saktat gått ner, men sedan januari 2023 finns nu omkring 12 500 sådana stridsspetsar, enligt Sipris årsrapport. Ryssland och USA har de flesta. Kärnvapenmissiler finns i följande länder; Ryssland (5 889), USA (5 244), Kina (410), Frankrike (290), Storbritannien (225), Pakistan (170), Indien (164), Israel (90). Nordkorea har också kärnvapen men hur många vet vi inte. Inte heller vet vi så mycket om Irans kärnvapenprogram.

I Europa finns det cirka hundra kärnvapen utplacerade i Belgien, Italien, Nederländerna, Turkiet och

Tyskland. Nutida strategiska kärnvapen kan ha en sprängkraft mellan 100 och 1000 kiloton, medan taktiska kärnvapen har en sprängkraft på mellan 1 och 170 kiloton. Hiroshimabomben, **Little Boy** var byggd på uran och hade en sprängkraft motsvarande cirka 15 kiloton trotyl. Den dödade 70 000 människor omedelbart.

Hur många skulle dö i ett kärnvapenkrig? På nätet står att läsa att vid ett världsomspännande kärnvapenkrig skulle fem miljarder människor dö av svält och 360 miljoner människor skulle dö bums som en följd av direkta effekter som värmestrålning, bränder, tryckvåg och radioaktivitet.

Jag tycker att vi som ett civiliserat land ska återuppta arbetet med att försöka få till en kärnvapenfri värld. De gamla filmerna från 1959, **På stranden** efter Nevil Shutes roman och den galna filmen från 1964, **Dr Strangelove** eller: **Hur jag slutade ängslas och lärde mej älska bomben** skulle kanske vara en ögonöppnare för vissa som lever i okunskap. Det finns säkert flera filmer av senare årgång som kan tjäna samma syfte.

Jag kan försäkra att den metod som förespråkades på 50- och 60-talet i USA för allmänheten att skydda sig mot bomben genom att krypa ihop under närmaste bord, har absolut ingen skyddande effekt.